

кислородъ тѣ, обладавать и много други метали. У някои отъ тяхъ тази наклонность е развита до такава степенъ, що то тѣ отдѣлятъ даже кислородъ изъ други тѣ сѣдинявания. Сжщо така някои отъ газове тѣ ся сѣдиняватъ и съ водородъ тѣ, макаръ и по леко. А азотъ тѣ въ това отношене е вещество твърдѣ много нейтрално (безъучастно); то ся сѣдинява съ други тѣ тѣла съ голямъ трудъ и само при особны условия.

Това свойство на азотъ тѣ е много важно за животъ тѣ на хора та и животны тѣ. Ний поемаме въздухъ, сир. смѣсь отъ кислородъ съ азотъ; а за животъ тѣ е нуженъ само първый тѣ отъ тяхъ, и ний дѣйствително употрѣбяваме само кислородъ, а азотъ тѣ из'ново го нехвърляме изъ организмъ тѣ си. Ако имаше той по много силна наклонность за сѣдиняване съ други тѣ вещества, то влияние то му върху организмъ тѣ ны щѣше да бжде губелно. А сега ний лесно го отдалечаваме при помощъ тж на дышанне то.

А пъкъ присѣтствие то на азотъ тѣ въ въздухъ тѣ дава тая сгода, че ний при сяко поемаме, земаме въ себѣ си твърдѣ малко количество кислородъ, и отъ това животна та дѣятельность у насъ ся утъкмява (умѣрва) и ся извършва правилно. Ний вече знаемъ, че кислородъ тѣ кого то поемаме ся сѣдинява съ въглеродъ тѣ на организмъ тѣ ны и произвожда въ него, тѣй да рѣчемъ, бавно горѣние, при кое то ся развива и подържа обикновена та, животна топлина на тѣло то. А ако поемахме голямо количество отъ кислородъ, щѣше да ся издигне тая топлина и щѣше да извика чрезмярна животодѣятельность и не съобразна съ потребности тѣ на сѣществованне то ны. И дѣйствително, нееднократно опыты показахъ, че животны тѣ и хора та, кога то поемжтъ чистъ кислородъ, осѣщжтъ испърво